

[J. K. Hansen]

sted, en deputation har fået ændret nogle ting, så har hr. Tommy Dinesen ikke læst betænkningensbidraget – det tror jeg nu nok hr. Tommy Dinesen har, men han vil så ikke forstå det. Nu kom hr. Arne Melchior mig i forkøbet og remsede en hel del områder op. Det er da klart, at både deputationerne og det skriftlige materiale, de har sendt os, er blevet behandlet på behørig vis på de steder, hvor sådanne skriftlige henvendelser bliver behandlet. Har vi ikke været tilfreds med svaret – og det har vi ikke været altid – har vi sendt det tilbage igen og fået et nyt svar; det kender hr. Tommy Dinesen fra udvalgsarbejdet. Så er det forkert at stå her og sige, at der ikke er foretaget rettelser, for det er der.

Må jeg så sige, at vi jo ikke er færdige, selv om vi har vedtaget denne anlægslov. Med de erklæringer, vi har afgivet, har vi en pligt til at følge tingene op, f.eks. i forbindelse med luft-havnsbanegården og området ude i Tårnby med overdækning, og vi har oven i købet sat penge af for det tilfælde, at der kommer nogle ting, som vi mener skal gøres bedre; det vil vi så være med i, og det håber jeg da også hr. Tommy Dinesen og Det Radikale Venstre og andre vil være med i; selvfølgelig vil man da det, for det drejer sig nu om at få udført dette arbejde så godt som overhovedet muligt.

Jeg må sige til fru Lone Dybkjær, at jeg har den opfattelse, at når man deltager i den demokratiske proces, når man deltager i et arbejde og ikke holder sig udenfor, så har man også chance for at få ændret nogle ting. Jeg mener, at vi har fået nogle gode ting ind i denne betænkning, og jeg tror da også, fru Lone Dybkjær vil sige, at det er i orden. Men måske var det blevet endnu bedre, hvis fru Lone Dybkjær havde villet være med i arbejdet.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg ønskede ikke at sige, at fru Lone Dybkjær ikke var vidende om det, der var foregået, men det var fru Lone Dybkjær selv, der brugte udtrykket »skuespil«, og jeg tog så iscenesætterten med. Jeg håber, det er rigtigt – ellers må fru Lone Dybkjær jo gå op og korrigere det – for det første, at der til den daværende miljøminister var et notat, der klart gennemgik de forskellige muligheder for en forbindelse over Øresund, og at en lang række af disse var fravalgt. For det

andet, at der var konkluderet i rapporten, at man havde tilstrækkelige miljøundersøgelser til at gå ind for den løsning, som vi vedtager i dag. For det tredje, at miljøministeren på det grundlag ønskede, at der skulle foretages yderligere undersøgelser. Disse undersøgelser er jo foretaget, og nogle af dem var vel også foretaget i den daværende miljøministers tid og gjort færdige, og deraf fremgår det jo, at man kan bekræfte de daværende undersøgelser. Og til sidst konkluderer notatet, at på dette grundlag kan regeringen optage kontakt med Sverige om den kombinerede forbindelse.

Det er det, der står, og det må den daværende miljøminister være vidende om. Jeg mener, at hvis den daværende miljøminister dengang havde været i tvivl om, at den valgte løsning var rigtig, så burde den daværende miljøminister have draget omsorg for, at andre løsningsmuligheder var inddraget i forhandlingerne mellem Danmark og Sverige; sådan ligger det.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I mit indlæg prøvede jeg at forholde mig til de lange perspektiver i den beslutning, vi står over for, og de mange argumenter, der efter min opfattelse taler for, at man skal sige ja til en fast forbindelse.

Jeg sluttede min tale med at udstøde et hjerteresuk over den mangel på respekt, som jeg synes præger debatten, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, at ikke mindst de, der er kritiske over for den beslutning, vi i dag skal tage, har anvendt en meget, meget voldsom sprogbrug og ikke i særlig grad prøvet at leve sig ind i eller forstå eller respektere andres synspunkter. Og jeg vil gerne komme med den tilståelse, at jeg ikke mindst tænkte på hr. Gade i den forbindelse. Vi har i den bevægelse, jeg tilhører, meget lange og desværre entydigt dårlige erfaringer med de bestandige angreb inden for bevægelsen med mistænkeliggørelse af hinanden og hinandens synspunkter.

I den tid, hvor jeg har været formand for Socialdemokratiet – og også tidligere – har vi prøvet at undgå en efter min opfattelse skadelig polemik i forhold til SF og at respektere SF's synspunkter også dér, hvor vi var uenige med dem, og så diskutere substansen.

Det, jeg opfatter hr. Gade som værende ude i, er overhovedet ikke noget, der har med Øre-